



TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 19CIF1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 464

Comissió d'Igualtat i Feminisme

Sessió 19, dilluns 16 de febrer de 2026

Presidència de la I. Sra. Sabrin Araibi Marachi

Sessió 19 de la CIF

La sessió de la Comissió d'Igualtat i Feminisme (CIF) s'obre a ****. Presideix Sabrin Araibi Marachi, acompanyada de la vicepresidenta, Ennatu Domingo i Soler, i de la secretària, Lorena Roldán Suárez. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents [Ernesto Carrión Sablich](#), [Elena Díaz Torrevejano](#), [Lídia Ferré Ferré](#) i [Jordi Riba Colom](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Laura Martínez Portell](#), [Carme Renedo i Puig](#) i [Ariadna Urroz Segura](#), pel G. P. de Junts; [Montse Bergés i Saura](#) i [Raquel Sans Guerra](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [M. Belén Pajares Ribas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Júlia Calvet Puig](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Susanna Segovia Sánchez](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 202-00054/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya Substitució de membres en la Ponència (Text presentat: BOPC 266, 38; esmenes presentades: BOPC 349, 33).

2. Compareixença de la secretària d'Igualtats davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme per a presentar l'informe sobre l'activitat de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-Discriminació del 2024 i el 2025 (tram. 357-01052/15). Comissió d'Igualtat i Feminisme. Compareixença.

3. Compareixença de la directora general per a la Promoció i Defensa dels Drets Humans davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme per a presentar l'informe monogràfic sobre la discriminació en l'accés a l'habitatge (tram. 357-01053/15). Comissió d'Igualtat i Feminisme. Compareixença.

La presidenta

Bona tarda a totes i tots. Primer de tot, doncs, començaria... Bé, si algun grup ha de comunicar alguna substitució. Belén.

M. Belén Pajares Ribas

Sí, gràcies, senyora presidenta. El diputat Hugo Manchón substitueix a la senyora Roldán, que normalment ens acompanya a aquesta comissió.

Gràcies.

La presidenta

Perfecte, moltes gràcies.

Abans de començar també amb les compareixences, comentar que des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana ens han comentat la substitució, en aquest cas, de la ponent relatora de la llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, que en aquest cas serà la diputada Ana Balsera. I també aprofito per donar-li la benvinguda a la comissió com a portaveu, i també a la diputada Alba Camps, que formarà part d'aquesta comissió.

També, a l'ordre del dia inicial que se us va enviar a les portaveus hi havia un punt que era el control d'una moció, però el Grup Parlamentari dels Comuns va retirar aquest punt.

I ara, doncs, sí que passaríem a la compareixença, que suspenem uns minuts per anar a buscar les compareixences.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

La presidenta

Doncs, tal com indica l'ordre del dia, avui tenim la compareixença de la secretària d'Igualtat davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme per presentar l'informe sobre l'activitat de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-Discriminació dels anys 2024 i 2025. I després, seguidament, tindrem la compareixença de la directora general per la Promoció i Defensa dels Drets Humans davant d'aquesta comissió per presentar l'informe monogràfic sobre la discriminació en l'accés a l'habitatge.

Compareixença de la secretària d'Igualtats per a presentar l'informe sobre l'activitat de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-Discriminació del 2024 i el 2025

357-01052/15

Començaríem, en aquest cas, amb la secretària Gina Pol, i tens un temps de vint minuts per fer la teva presentació.

La secretària d'Igualtats (Georgina Gina Pol Borràs)

Molt bona tarda, és un plaer ser avui aquí. Diputats i diputades, membres de la comissió, presidenta de la comissió, és un honor avui poder comparèixer i poder exposar tota la feina que fem al capdavant de l'oficina i també lloar la feina que ha fet aquesta comissió amb tota la reforma de la llei LGTBI, que ja és una realitat aprovada en seu parlamentària, i que sé que heu treballat durant molts mesos en el marc d'aquest grup de treball del Parlament.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

Doncs, comencem amb la compareixença. En primer lloc, us volíem marcar una mica en quin marc ens trobem a nivell polític i a nivell internacional.

Nosaltres ens adequem a una directiva europea que el que marca és aquesta importància de la igualtat de tracte i la no-discriminació. És important dir que treballem en un marc de la Unió Europea perquè és el que ens permet després

desplegar tot un seguit d'accions i de línies estratègiques en el marc d'aquest acompanyament del nostre marc europeu.

D'altra banda, dir que, per exemple, Espanya, recentment, el març del 2025, va donar compliment a un dels preceptes que estableix aquesta directiva europea, que és poder crear una autoritat independent per la igualtat de tracte i la no-discriminació. És una unitat independent que ja està en funcionament. De fet, actualment, com us posa en aquesta diapositiva, s'està treballant el que és el seu estatut orgànic, és a dir, com funcionarà, com estarà estructurada, com es coordinarà amb els diferents departaments del govern de l'Estat i, a la vegada, com es coordinarà a nivell autonòmic.

Aquí veieu com està definida i, d'altra banda, a dia d'avui, en el conjunt d'Espanya, Catalunya és l'única comunitat que està dotada d'una Oficina d'Igualtat de Tracte i No-Discriminació amb capacitat sancionadora.

També tenim converses amb el govern basc. Hi hem anat amb la directora general, la Noa Monràs. Vam anar a Bilbao per poder parlar amb el govern basc i estan treballant amb un òrgan molt similar al català, també amb capacitat sancionadora i també amb aquesta estructura administrativa potent.

Per posar-vos en situació a nivell d'Europa, va haver-hi un informe que va demanar l'anterior Govern, liderat pel president Aragonès. Va ser un informe diagnòstic d'identificar possibles organismes internacionals que s'emmarcaven en aquest paraigües, com el que tenim a Catalunya, que és molt singular. I us hem destacat dos dels instruments més similars al model que existeix a Catalunya.

Hi ha un model similar a Flandes, a Àustria, i un altre al Tirol, que tenen aquesta capacitat d'acompanyar les persones que són víctimes de discriminació, acompanyant tant en l'àmbit jurídic com en l'àmbit psicològic, i després, en aquests dos casos, sí que hi ha capacitat sancionadora. Hi ha altres òrgans en altres estats europeus que van a un model més similar a un defensor del poble, que és el que coneixem més fins ara a nivell de l'Estat espanyol.

Si ens emmarquem en quines són les lleis que ens donen aquesta cobertura per poder funcionar i que ens generen també obligacions per poder gestionar estratègies, objectius i accions, aquí tenim aquest marc normatiu que, per una

banda, tenim la llei del Parlament de Catalunya, que va ser pionera. Hem de recordar que aquella llei es va aprovar per unanimitat, tots els grups presents a la cambra l'any 2020 van donar suport a aquesta normativa. I després, a nivell estatal, el Congrés, de forma definitiva, perquè hi va haver unes esmenes que es van realitzar al Senat, també la va aprovar amb data 30 de juny del 2022.

I aquí us recollim una mica en què s'emmarca aquesta normativa, que és bastant pionera, és un àmbit de política pública molt innovadora, però sí que tenim proteccions internacionals, com el Conveni Europeu de Drets Humans, la Carta Fonamental de Drets de la Unió Europea, els ODS, que també recullen aquesta lluita per reduir les desigualtats en tots els àmbits de la persona, i la directiva que abans us esmentava.

I, d'altra banda, el que promouen és justament el que parlàvem abans, de manera preventiva, amb accions de sensibilització, i després, quan ja anem a actuar sobre la discriminació detectada, hi ha un àmbit que és de reparació o un àmbit que és més punible, que és l'àmbit sancionador, i hi ha diferents òrgans que es poden crear per tal de garantir aquesta política, tant de protecció com de promoció, i són inèdits en el nostre entorn més proper i més llunyà.

Si ens rematem a com ha implementat el Govern de Catalunya la llei catalana, hem de posar en valor la feina feta per l'anterior Govern de la Generalitat de Catalunya, on el març del 2022 creen el que ara coneixem com l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-Discriminació. És un òrgan que funciona dins d'un departament concret, en aquest cas dins d'Igualtat i Feminisme, però sí que és veritat que té l'obligació de retre comptes en aquesta casa, al Parlament. El Parlament surt moltes vegades citat a la llei, perquè és l'òrgan com de validació, seguiment, inclús impuls, de reptes que s'han d'entomar.

Us hem indicat les funcions que estan descrites a l'article 34, les he simplificat, però perquè veieu que no és només donar suport o acompanyament a la persona que ha patit la discriminació, sinó que també hem d'incidir en la mediació, en la reparació, i a la vegada hem de poder investigar, incoar, sancionar, i poder fer aquesta política que parlen que tant has de promoure com quan hi ha aquestes discriminacions

validades amb proves i avançades en la seva tramitació, que acaben sent sancionables.

I d'altra banda, un àmbit del que parlareu a les seues compareixences, aquests informes, aquestes estadístiques, aquesta anàlisi de la realitat, com parlarem després d'aquest racisme immobiliari que es dona en el camp de l'habitatge.

I hi ha un repte que després us en parlaré, que és com la igualtat de tracte i la no-discriminació s'ha d'estructurar en un pla, en un pla funcional a quatre anys vista, que ha d'emmarcar els objectius de manera transversal, per part no només del Govern, sinó fins i tot podríem emmarcar com el Parlament ajuda a implementar i desenvolupar.

I, d'altra banda, volíem posar en valor avui l'equip que en formem part. M'acompanya tant la directora general de Drets Humans, com el director general de Política Pública i LGTBI, l'Alberto Lacasta, perquè dos eixos principals de discriminació a dia avui a casa nostra són el racisme i l'LGTBI-fòbia. Per tant, els dos grans eixos de discriminació els tenim aquí representats amb dos directors generals que el que fan és promoure aquesta lluita per la discriminació, i avui el que fem és donar comptes al Parlament de l'informe tant del 2024 com del 2025.

Però hem aprofitat per fer-vos una mica d'anàlisi des del 2022 què ha passat i ara veurem des de perfils, eixos prioritaris, perquè tinguem una imatge global del funcionament de l'Oficina des de la seva Constitució fins a dia d'avui. Hi ha feina feta, feina per fer, però hem de compartir aquest repte per tal d'avançar de manera conjunta.

També perquè us feu una idea de com funciona l'Oficina, perquè a vegades ens han arribat preguntes parlamentàries on hi ha dubtes de com s'actua, l'entrada és multicanal, és a dir una denúncia pot entrar per diferents vies. La que després us explicaré és la més directa, és la persona que ha estat vulnerada la seva realitat en algun àmbit de discriminació i és directament la persona la que fa denúncia, però ens poden arribar també per altres cossos, Mossos d'Esquadra i Policia Local, que cada vegada estan entrant més denúncies, i després també ens pot arribar un cas via Fiscalia i són diferents punts d'entrada.

Què passa quan entra la denúncia a l'Oficina? Nosaltres hem de validar que allò que explica la persona, l'entitat que acompanya la persona o els òrgans aquí en aquest cas que es deriven cap a l'Oficina, hem de fer diligències prèvies, vol dir que investiguem què ha passat, recollim informació per part de les diferents parts.

Què ens passa quan ja tenim la informació? Doncs, que a vegades potser l'agressió o la situació ha tingut lloc a la via pública, no tenim manera d'identificar la persona que ha comès aquella vulneració de drets. O, per exemple, s'identifica que sí hi ha hagut com una vulneració, però no està tipificada a la llei. Per tant, li hem de dir que s'arxiva perquè no hi ha motiu pel qual avançar en la investigació.

A vegades falten proves. Després us en parlaran, però amb el racisme immobiliari tu pots veure que ha passat una situació, que no t'han donat l'accés com a una altra persona, però no tens proves que donin fe de que allò passat. Per tant, aquell avenç de la prova queda limitat fins a aquell moment.

I d'altres vegades ens ha passat que pot haver prescrit. Hem de tenir en compte que la llei que es va aprovant al Parlament marca tot un temps de prescripció, ja és per la infracció del fet succeït o per la sanció emesa. Per exemple, un fet que t'ha passat de manera lleu fa un any, si tu has estat a casa reflexionant, però has trigat molt, per exemple, a denunciar, potser els fets hi han prescrit. O, en aquest cas, la prescripció més llarga és la de les més greus, que són quatre anys, però és veritat que la lleu en un any ja queda com prescrita.

I després que sapigueu que la norma que es va aprovar al Parlament, sí que és veritat que la llei 1/2020 actua en molts àmbits, però hi ha molts altres que no, perquè hi ha normativa sectorial que està per damunt a la seva execució, és més específica a l'hora d'actuar. I aquí us hem destacat que, per exemple, quan ens passen temes dins les escoles anem a Inspecció educativa, per tant és el Departament d'Educació el que actua. Si ha passat en l'àmbit del treball és Inspecció del Treball qui farà la cerca de què ha succeït en aquell cas. Amb l'Oficina de Consum ens pot passar el mateix, l'Agència.

D'altra banda, amb temes de discapacitat, sí que arriben força denúncies, però són derivades a la unitat pertinent de discapacitat. Per tant, veieu que sí que tenim un camp d'actuació, però està delimitat en funció de la temàtica i l'àmbit.

I si després de tot això veiem que es pot iniciar un procés sancionador, doncs, s'inicia aquest sancionador, que té tot un tràmit de tramitació, que hi ha una protecció per la persona, diguem-ne, que és la persona agressora o la que ha comès la vulneració perquè pot presentar recurs o fins i tot anar a tribunals a fer un recurs perquè pugui ser analitzada aquesta situació.

Aquí us fem una mica de situació del context dels últims anys. Des que es va crear l'Oficina, aquesta és l'evolució de denúncies. Veieu que és exponencialment creixent. Es va començar amb més d'una centena, i ara ja les xifres estan a quatre-cents, amb l'anàlisi de les dades del 2025.

Us hem fet un sumatori. Per tant, des que s'inicia l'Oficina fins a dia d'avui o des del 31 de desembre del 2025, per ser exactes, tenim 1.184 denúncies. Sí que és cert que hi ha molta denúncia, però és igual, en són 1.184 des de l'any 2022. Què vol dir? Que l'àmbit de la infradenúncia continua sent molt elevat. Hi ha dades europees que estan parlant que entre un vuitanta i un noranta per cent de les denúncies no arriben a fer-se i, d'altra banda, en delictes d'odi hi ha alguna dada de la Unió Europea que diu que només el deu per cent de delictes d'odi acaben sent denunciats i portats allà on correspon. Per tant, hi ha molta part silenciada que desconeixem i, per tant, l'Oficina, el que és la sensibilització, formació, divulgació, té un pes molt important.

I també volíem deixar-vos palès en la compareixença que la víctima, la persona que fa la denúncia, en tot moment té acompanyament, en tot moment té acompanyament psicològic o jurídic, i encara que aquella persona decideixi en qualsevol moment dir jo arribo fins aquí i no vull fer la denúncia, s'atura i la persona té aquesta potestat de decidir fins a quin punt manté o no la denúncia, a no ser que la situació que ha descrit sigui un àmbit molt de transcendència pública o de normativa que es vegi, diguem-ho clar, es vegi un forat legal i, per tant, això obliga les administracions a actuar-hi.

Quin és el perfil predominant -perquè hi ha moltes realitats, eh?-, el perfil predominant de la persona que ve a utilitzar l'Oficina? En un set de cada deu dels casos és directament la persona que ha viscut la discriminació. Cada vegada tenim més entitats que el que fan és acompanyar la víctima o denunciar en el seu nom. Aquí tenim com l'Observatori DESCA, que en parlarem després en racisme

immobiliari. Tenim SOS Racisme... O sigui, tenim entitats amb molt de bagatge social que acompanyen la víctima i poden ajudar si la persona diu: "Jo no sé ben bé com fer-ho". "Bé, t'acompanyo fins que tu decideixis com ho tirem endavant".

Tot i que és molt a la part el nombre entre homes i dones, sí que és veritat que més dones denuncien, i el principal àmbit d'actuació o d'arribada d'aquestes denúncies acostuma a ser o és, des de l'inici, tota la província de Barcelona, i en especial l'àrea metropolitana.

La majoria de les persones que estan denunciant tenen nacionalitat espanyola, són persones que resideixen i viuen aquí a Catalunya i tenen el DNI espanyol, vuit de cada deu.

I pel que fa als eixos de discriminació, com us deia abans, el racisme és la principal línia des que es va crear l'Oficina. La vulneració de drets de tot el col·lectiu LGTBI està en el segon lloc, i el capacitisme, que vol dir persones que tenen des de problemes de salut mental, discapacitat auditiva, sensorial, física, també són objecte de situacions que té en compte la normativa.

Aquí veieu la part, diguem-ne, d'actuació final. En tot aquell procés que heu vist, en tot l'acompanyament, hi ha un moment que pot ser que s'iniciï un expedient sancionador. Aquí us hem posat un dels primers i l'últim. El primer sancionador que es va fer per l'Oficina el 2022, va ser contra Hazte Oír. En aquest cas, tota aquesta tramitació va culminar en un procés judicial que, finalment, la sentència ha donat la raó a l'administració i, per tant, en aquest contenciós administratiu s'ha refermat la sentència establerta de vint mil euros, així com les costes processals per Hazte Oír, que eren de cinc cents euros.

En total, des que va començar l'Oficina, s'han iniciat aquests setanta expedients sancionadors, vint-i-sis dels quals han acabat amb sanció. I, d'altra banda, no m'hi referiré, perquè després en parlareu en detall, però sí que l'últim expedient sancionador emès és aquest dels deu mil euros i un any de no poder treballar amb l'administració per una immobiliària que va vulnerar el dret a una persona per poder accedir en la primera visita fins i tot d'un pis.

I, després, també posarem l'accent en la restauració. La restauració de les víctimes n'hi ha hagut cinquanta-nou. Què vol dir aquesta restauració? Aquest procés

restauratiu s'ha fet de comú acord amb les dues parts. No sempre és fàcil que les dues parts vulguin. Pot ser que la víctima no vulgui veure's amb la persona agressora o l'empresa la qual li ha vulnerat els drets o a l'inrevés. Per tant, que hagin confluït, s'hagi pogut treballar i fruit d'aquell treball personal en surti un resultat, serien aquests quaranta-nou processos restauratius establerts.

Aquí ja entro a parlar de les dades més pròpies del 2025. No sé si vaig molt ràpid o... Quan quedi poquet m'aviseu, eh? (*Veus de fons.*) Ah, moltes gràcies, sis minuts, molt bé.

Doncs, per perfils, com us deia, aquí teniu les xifres més absolutes. La persona afectada per la discriminació és la que va a buscar l'Oficina.

En segon lloc, aquí veieu l'impacte de la nacionalitat, de l'origen. Per tant, la persona que coneix més aquesta Oficina és persona amb identificació nostra, per tant coneix l'oficina, l'utilitza i sap demanar molt bé l'exercici dels seus drets.

Per canals d'entrada, ara us explico una mica les sigles per situar-vos, però aquestes sigles de GSIT és el tramitador genèric de la Generalitat.

"Autoservei" vol dir que la persona des de casa està fent un tràmit *online* i, per tant: "M'ha passat això al metro, jo faig la meva denúncia, soc prou autònom com per fer-ho de manera individual". "Tramitació atesa" és: "Me'n vaig a una oficina, però continuen utilitzant el tramitador genèric per recollir-me la denúncia" i d'altres vegades pot venir la persona en paper o amb un *mail* i el que es fa allà és fer la introducció de les dades. Així veieu una mica la diferència. I "Altres" és que ens pot arribar per diferents unitats, com us deia abans, policials o judicials.

Aquí us hem fet una mica de tipologia per l'eix de discriminació. Ens hem quedat aquí en el 2024 perquè veu una mica la tendència dels primers anys.

Com veieu, predominen sempre uns mateixos eixos i, de fet, la pròpia llei ja també té molta més atenció cap a aquests mateixos eixos, que una de les propostes que ens fan de reforma és equiparar molt més altres eixos de discriminació que es poden donar en la nostra vida diària, perquè, a part, és interseccional. Moltes vegades la persona parla d'un eix, però quan es fa l'espai d'escolta n'interactuen amb molts més. Pots haver estat una dona, una dona migrada, una dona migrada amb vulneració

econòmica, és a dir... I, per tant, aquí veieu una mica l'evolució amb els eixos més importants.

I un dels canvis que hem fet en aquest 2025 ha estat desglossar molt més l'eix de discriminació perquè puguem fer com una mica de política més fina. Per exemple, en el camp del racisme hem desagregat antigitanisme, xenofòbia, és a dir poder veure molt més el detall dins de l'eix LGTBI, doncs, lesbofòbia, transfòbia, poder determinar molt més, i això ha estat possible perquè tot l'equip tècnic a qui avui li vull agrair la feina que fan, a tot l'equip, tant jurista com psicològic, com d'acompanyament administratiu, doncs, els vull agrair aquesta millora que han fet de la recollida de les dades a la denúncia perquè s'ha pogut fer una fitxa molt més precisa, molt més concreta i demanar a la persona que ja comenci a identificar l'eix de vulneració, que després amb l'espai d'escolta s'amplia. Però sí que és cert que pot començar a fer una primera criba.

Perquè tingueu informació territorialitzada, us l'hem desagregat per províncies, per comarques i després per vegueries. Aquí veieu que predomina l'àmbit de la província de Barcelona, és on hi ha més coneixement de l'Oficina. També és veritat que Barcelona té una oficina, hi ha més coneixement; les entitats, moltes, estan ubicades en aquest territori. Girona també, quan ens hem reunit a Girona amb les entitats, són molt coneixedores d'aquesta eina, per tant en fan molt d'ús, però hem de treballar molt més la difusió tant a Tarragona com a Lleida, on també la dispersió territorial i l'àmbit rural fa més difícil el coneixement de l'Oficina.

Aquí ho veieu per comarques. Perquè us feu una idea, algunes van en augment, altres estan més estables, altres hi ha més decliu# del coneixement. El Baix Llobregat i el Maresme han tingut increments significatius en el darrer any i, d'altra banda, Tarragonès o Segrià han perdut pes respecte algun volum de denúncies. Però, bé, parlem d'una tendència anual, són pocs anys de l'Oficina, ens donen dades per saber on hem de posar més l'accent allà on hi ha més manca o on es coneix més.

I aquí ho teniu més desglossat per vegueries. Amb l'impacte del 24 i del 25, hem fet visites al territori, que després us comentarem, i és veritat que ens costa molt actuar tant a les Terres de l'Ebre com a l'Aran, per aquesta dispersió territorial, per poder

anar a una oficina a fer la denúncia, per conèixer... També és veritat que és on hi ha menys entitats d'aquest àmbit. Per tant, hem de construir un suport territorial més ampli en aquest camp.

I aquí, com us deia, un dels reptes que hem fet ja com a Govern actual -sé que el Govern anterior també va fer molta difusió de l'Oficina-, hem anat a totes les vegueries, en aquestes vegueries ens hem reunit tant amb entitats del tercer sector com amb l'àmbit local o comarcal, perquè coneguessin, d'una banda, com funciona l'Oficina, quines eines té, com acompanyar les persones, i, d'altra banda, també hem compartit la macroenquesta de les discriminacions que es va fer, que et permeten, no només parles d'una dada freda, sinó que parles de percepcions de la ciutadania. I aquesta enquesta ens ha anat molt bé per identificar vulneracions, perquè la gent conegui què passa quan em sento vulnerada, com m'afecta a nivell de salut mental, com m'afecta amb la meva part emocional i, per tant, hem pensat que era important també posar-vos-ho aquí.

Vaig acabant. Aquí teniu les diferents formacions que hem fet per difondre, bàsicament, en l'àmbit de professionals, com funciona l'Oficina -després us en parlarà la pròpia directora general.

I com a reptes més immediats que tenim, perquè pensem que és un deure per part nostra: 1, sí o sí, el pla de la igualtat de tracte, que ja deia la llei que s'havia de fer el 2020, l'hem de fer; a dia d'avui no està fet, i, per tant, volíem compartir amb vosaltres que ja es va decidir quines són les entitats que treballen dins el grup motor; al setembre es van fer diferents sessions participatives i vam poder recollir objectius estratègics, objectius específics, possibles accions.

Entre el febrer i el març d'aquest any volem treballar amb tots els departaments per recollir també cada departament com veu que ha de treballar aquest repte, que com dèiem està marcat a nivell europeu. I, d'altra banda, la nostra voluntat seria poder acabar l'any amb un document el més elaborat possible perquè tinguéssim aquest paraigües de funcionament molt ben establert.

El racisme immobiliari després us el concretarem, però sí que és cert que arran de l'informe elaborat ara hem d'anar a executar mesures i accions concretes.

I pel que fa a reptes de l'Oficina, des del 26 fins endavant, hem de seguir desplegant la llei, té molts instruments, té encara molta feina pendent per desplegar. També la volem reformar, com a Govern ens hem compromès a revisar tota la llei, ja tenim un informe d'impacte d'lvàlua que ens analitza tots els preceptes de la llei que poden ser millorables, des de l'àmbit sancionador, perquè s'hi descriuen alguns que són d'àmbit penal que no haurien de ser-hi, perquè només haurien d'haver els administratius. Es parla molt de què s'ha de fer, però no se li posa nom i cognom a la persona que ho ha de fer, amb això vull dir quin departament, qui té la potestat d'exercir aquesta política pública.

L'Oficina com a tal la volem empoderar més, hi ha d'haver figures jurídiques amb major nombre, volem treballar la figura de la inspecció pròpia, igual que té inspecció de treball, o té inspecció educativa, o té habitatge. Per tant, poder inspeccionar i garantir molt més aquest procés de diligències prèvies.

I, d'altra banda, aquí veieu altres línies d'actuació. Pensem que és molt important quan s'arriba a tribunals la litigació estratègica, que vol dir definir molt bé l'objectiu que tens i com estàs acompanyant a nivell judicial per poder desenvolupar al màxim el potencial que té la norma perquè l'àmbit de la justícia en sigui prou conscient, i també veieu que hem de treballar de manera més coordinada, no només internament, sinó també externament. Barcelona té molta expertesa, la síndica té un gran potencial per tal de treballar de manera conjunta, i veiem que en el territori, Hospitalet, Tortosa, Girona, tenim molts municipis que volen tenir oficines de no discriminació pròpies, i el que estem pensant aquest any és de començar a treballar aquesta xarxa per tal que tinguem coneixement mutu, riquesa mútua, cadascú pot definir l'estructura com consideri. A dia d'avui la sanció només la pot elaborar o la pot dictar la Generalitat, però sí que hem de treballar amb l'acompanyament.

Jo em quedaria aquí, perquè estic a menys un minut. Us hem deixat aquí el telèfon de contacte de l'Oficina, les adreces pertinents per si teniu qualsevol dubte, i a la vostra disposició a partir d'ara amb les preguntes.

La presidenta

Perfecte, moltíssimes gràcies per la seva compareixença. I ara passaríem al torn dels grups parlamentaris i començaríem pel Grup Parlamentari del Partit Socialistes

i Units per Avançar, que és el grup que ha demanat la compareixença, i té la paraula per tres minuts el diputat Jordi Riba Colom. Són tres minuts, però des de la Mesa serem bastant flexibles.

Jordi Riba Colom

Gràcies, presidenta. En primer lloc, cal reconèixer la feina que recullen aquests informes del 24 i 25 de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-Discriminació, ja que no estem parlant només d'un document de retiment de comptes, sinó una eina que permet realment prendre el pols de la situació de l'estat de la igualtat i de les discriminacions al nostre país, i fer-ho amb dades, amb metodologia i amb voluntat de millora contínua.

La llei 19/20, com s'ha dit abans, aprovada per unanimitat, no era només una declaració simbòlica, sinó un compromís de convertir el dret a la igualtat de tracte en una política pública amb instruments efectius, preventius, sancionadors i reparadors, i aquest informe, en definitiva, posa de manifest que aquest desplegament no és només formal, sinó clarament operatiu.

Les dades del 25 són clares, 425 denúncies, amb una tendència creixent des de l'any 22 que s'ha vist en la gràfica presentada. Aquest increment, no obstant, no l'hem de llegir només com un augment de les discriminacions, sinó també com un indicador de confiança en la institució. Quan les víctimes denuncien és perquè saben que hi ha un mecanisme que escolta, acompanya i actua.

Vull posar molt ràpidament en valor tres aspectes. En primer lloc, la consolidació de l'atenció integral, els espais d'escolta, els assessoraments jurídics, les tarifacions de suport psicològic i els processos restauratius que configuren aquest model que situa la víctima al centre.

En segon lloc, l'ús de la via telemàtica com una d'aquestes vies d'accés més destacades. Les 275 denúncies registrades mitjançant la plataforma GSIT en autoservei mostren que l'accessibilitat digital és una eina molt potent per garantir drets. Per tant, ho celebrem.

I, en tercer lloc, el règim sancionador. Els set expedients incoats aquest any, sumats a la resolució judicial favorable del primer procediment iniciat el 22, que també se

n'ha fet esment, consoliden la capacitat de l'administració per actuar amb fermesa davant de conductes discriminatòries.

Davant d'això, també queda palès, una vegada més, analitzat per l'anàlisi dels eixos, com racisme, LGTBI-fòbia i el capacitisme continuen essent els àmbits amb una major incidència, amb una incidència significativa i ens obliga a reforçar les polítiques específiques de prevenció, formació i sensibilització en aquests àmbits.

Finalment, sí que m'agradaria si poguessin ampliar-nos o facilitar-nos més informació en relació, en primer lloc, als processos restauratius que han mostrat resultats positius en diversos casos i com es planteja el Govern impulsar-ne una major difusió, sistematització, com a via complementària al procediment sancionador, especialment en determinats àmbits, com l'educatiu o el comunitari.

I, en segon lloc, bé, ha fet esment respecte aquesta potenciació de la inspecció pròpia, la capacitat d'inspecció pròpia que també ha fet referència la secretària. Si ens poguessin ampliar una miqueta aquests dos aspectes.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Junts i té la paraula la seva diputada Laura Martínez.

Laura Martínez Portell

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, secretària Pol per les explicacions. Som conscients que és una Oficina molt nova i que té un repte gran per endavant i que, per tant, el camí és dificultós i cal esmerçar-hi recursos, no?, sobretot també.

Llavors, una de les preguntes que volia fer és amb quant personal compta l'oficina? Que recordo que van obrir amb unes quinze persones i prou, doncs veure com ha evolucionat aquest tema, perquè crec que és un repte important per poder-ho posar en marxa tot plegat i, sobretot, amb tots els reptes que hi ha també quant a mesures preventives, que aquesta és una tasca molt difícil. Una cosa és atendre les denúncies, però quan has de fer tota la feina també de la prevenció i no només limitar-te a la reparació i a la sanció, són polítiques una mica, potser, més complicades de fer i saber això, amb quantes persones compta cada un dels

departaments, per dir-ho d'alguna manera. O sigui, quanta gent es dedica a les denúncies o a procediments més jurídics o més sancionadors, a acompanyaments o a tasques preventives, sobretot, que crec que al final és el més interessant de tots, que acabi no havent-hi discriminació, no que haguem de reparar la que ja hi ha.

I després algunes dades que m'han sorprès... Bé, hi ha el tema que la discriminació que més denúncies ha tingut és precisament la racial i, en canvi, els denunciants, vuit de cada deu són de nacionalitat espanyola. Per tant, vol dir que no estem arribant a una part important de la població migrada, que segurament són els més susceptibles d'estar rebent aquesta discriminació racial.

I com fem aquest reconeixement de l'Oficina o aquesta promoció de l'Oficina en si, que existeix aquest procediment? I jo sí que demanaria que es fessin accions concretes amb els cossos policials de manera important, perquè sovint la gent va a denunciar una discriminació a la policia, Mossos d'Esquadra, o la policia local, és igual, i si troben que no és un delictes, que no hi ha una infracció penal, li diuen: "Miri vostè, això no és un delictes" i l'envien cap a casa. Llavors, sí seria important que la policia fes aquesta derivació, i digués: "Això no és un delictes, però si hi ha una discriminació, que sembla que hi pugui haver indicis, té vostè un altre tipus de recurs", i això, bé, em consta que no s'està fent de manera ordinària.

Després, un dels temes que també volia posar sobre la taula és que, com que ens heu donat dades de números absoluts i no de percentatges, a mi m'ha sorprès la poca denúncia que hi ha a Barcelona, comparativament amb els habitants que té, respecte d'altres territoris. Vull dir que s'ha dit com que a Barcelona es coneix més l'oficina, o al Barcelonès o a la vegueria de Barcelona, però si quan poses damunt de la taula el nombre d'habitants que té Barcelona, el Barcelonès o Terres de l'Ebre, jo trobo que hi ha moltes més denúncies a Terres de l'Ebre que no pas a Barcelona. Per tant, no fer aquesta lectura molt que a Barcelona és on més es coneix, perquè crec que no ha estat així.

I després també, quant a... Està per crear l'Oficina de Protecció de Drets Lingüístics. Hem vist que les discriminacions per temes de llengua s'havien duplicat pràcticament i aquesta oficina que s'havia d'haver creat a finals de l'any passat, saber com es farà

la coordinació també amb l'Oficina de No-Discriminació, si tenen previst o si estan treballant.

I de moment em quedo aquí, perquè crec que m'estic passant bastant el temps.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i té la paraula la diputada Raquel Sans Guerra.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, presidenta, gràcies secretària, també a la directora general i a la resta de companys i companyes del departament que avui són aquí.

La companya de Junts ha avançat moltes preguntes, però algunes seran reiteratives. En qualsevol cas, jo voldria començar per part del Grup d'Esquerra Republicana reconeixent la importància de disposar d'un marc normatiu sòlid en matèria d'igualtat de tracte i no discriminació, i també d'un instrument específic com és aquesta llei, una llei d'igualtat de tracte que va ser una fita de país, treballada amb les entitats i que continua sent una eina imprescindible i, per tant, crec que és una eina de la qual ens hem de sentir orgullosos.

Ara bé, a mi em preocupa que no caiguem excessivament en la part sancionadora de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-Discriminació. En feia referència el diputat Riba, també la companya de Junts, la companya Martínez.

I tota aquesta part més de prevenció, tota aquesta part més de formació també voldria conèixer amb més detalls quina feina s'està fent, perquè quan et mires les denúncies, ara ho comentàvem amb la companya Alba Camps, dèiem, són denúncies, és una xifra molt baixa tenint en compte totes les discriminacions que hi ha. I és cert, és una oficina de nova creació i, per tant, costa que es conegui, costa que la gent s'hi adreci, i també sobta que segurament les persones més vulnerables són les que més dificultat tenen per denunciar, perquè quan la discriminació és tan bèstia, és tan radical, si a sobre no tens assegurats els papers i no tens assegurada..., no tens un mínim de seguretat jurídica, difícilment podràs anar a denunciar res, perquè la institució és vista com allò que et discrimina, no com allò

que et pot ajudar i, per tant, com arribem a tota aquesta gent, a aquestes persones en aquesta situació de vulnerabilitat, que segurament són les que pateixen la discriminació multiplicada per deu.

Després, és cert, si mirem proporcionalment Barcelona per la quantitat de població que té, rep poca denúncia, però aquestes dificultats d'arribar a Terres de l'Ebre, al Pirineu, una mica si heu parlat amb ajuntaments, com pensem superar aquesta realitat, perquè és la realitat geogràfica que tenen determinats territoris i, per tant, com som capaços també d'arribar a aquests territoris, com a mínim, perquè sàpiguen que l'oficina existeix i tinguin aquesta via de denúncia.

Després, les dades mostren que el racisme, l'LGTBI-fòbia, el capacitisme són els eixos centrals d'aquesta discriminació i que no és una qüestió puntual o és una qüestió d'una discriminació que pateix una persona puntual, sinó que hi ha una qüestió estructural que entenem que des de l'Oficina també s'ha de treballar. Aquí segurament -i ja m'avanço- sentirem discursos que intentaran ridiculitzar la feina d'aquesta oficina, però jo el que demano és un punt d'empatia de tothom i que t'imaginis que tens un nom o un cognom que no té nacionalitat o no és la típica nacionalitat de l'Estat espanyol, que busques una casa i que no t'ensenyen cap casa, i no és un fet aïllat. A mi em va passar, havia de llogar un pis en un moment determinat i les finques em van dir: "Entenc que persones migrades no les descartem d'entrada". I jo vaig dir, perdona? Per tant, és una realitat que et trobes i jo no em vull imaginar dir-te no sé com de cognom i tenir aquestes dificultats per accedir a un habitatge.

Per tant, amb aquestes discriminacions, que potser no són un delictes, ho deia molt bé la diputada Martínez, sí que són una discriminació que té un impacte a les vides de moltes persones i, per tant, que cal atendre.

I m'avanço i m'anticipo perquè segurament ara hi haurà un punt de deshumanització que jo crec que no està mai de més recordar que al davant sempre hi ha persones.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i té la paraula la diputada Belén Pajares Ribas.

M. Belén Pajares Ribas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Agrair les explicacions de la senyora Pol i també saludar la resta de membres del departament que avui ens acompanyen.

Jo li agraeixo que ens hagin lliurat els informes a l'inici de la comissió, però també això vol dir que des dels grups parlamentaris, si més no des d'aquest grup parlamentari, no hem pogut estudiar amb cura la informació que avui ens presenten. A mi m'agradaria, per properes ocasions, si és possible, que se'ns faci arribar amb una mica més de temps, no?

Jo li preguntaré, perquè és un tema que també li van preguntar en el passat informe del 2023, respecte les derivacions. Jo no he vist a les seves explicacions, potser m'ha passat per alt, però les derivacions a d'altres organismes; si es fa seguiment de com acaben aquestes derivacions per saber si prosperen o no, i, si no prosperen, si formen part dels expedients arxivats, perquè les expectatives poden ser molt altes, molt àmplies, però Espanya és un estat de dret garantista per tothom, per qui acusa i per qui és l'acusat i, per tant, les expectatives aleshores se situen a la realitat.

Vostè ens ha parlat, i segurament en la següent compareixença tindrem més temps d'aprofundir en el tema del racisme immobiliari, com vostès ho anomenen, però sobre aquesta sanció a una immobiliària per una suposada discriminació. I aleshores a mi m'agradaria saber, dintre que hi ha dades que comparteixo que no es poden facilitar -entre cometes això-, però la immobiliària m'agradaria saber si ha recorregut, si ha pogut accedir a tenir defensa, perquè a ningú se li escapa que una multa de deu mil euros pot suposar la ruïna per un petit propietari, en el cas que hagués sigut un petit propietari o una immobiliària modesta. I també és cert que aquest ciutadà que ha posat la denúncia ha estat acompanyat de dues entitats molt potents que, a més a més, es dediquen a això. Aquest és el seu *leitmotiv*, per tant fan la seva feina. Però, clar, potser partim d'una desigualtat a l'hora de la defensa de la part acusada.

De les dotze denúncies presentades per aquest ciutadà que han sortit..., això és el que ha sortit en premsa, per això deia que potser les dades són confidencials, però uns tenen a disposició de les seves declaracions a tots els mitjans de comunicació i

altres queden sumits en la desigualtat. Aquestes dotze denúncies que han prescrit són denúncies que es remunten en el temps i s'ha fet un recull, malauradament, d'una situació molt concreta, d'una persona, no de tothom?

I jo acabo ja perquè ja no em queda temps i tampoc vull abusar dels temps, perquè encara ens queda comissió, no? Però, miri, jo el resum del que he exposat en els informes és que Espanya no és un país racista. Per suposar-te que cal lluitar contra qualsevol tipus de discriminació i de racisme, però és que les dades ho demostren. Estem parlant que en quatre anys s'han presentat 1.184 denúncies -en quatre anys-, i només s'han pogut presentar setanta sancions en un estat de dret garantista per a tothom, repeteixo, però setanta sancions. Per tant, penso que no es pot generalitzar, i vostès presenten el seu informe i generalitzen i acaben desenfocant la realitat de l'assumpte. I és que si hi ha casos s'ha de lluitar contra aquests casos, però no es pot generalitzar les situacions d'unes persones respecte tota la població.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula la diputada Júlia Calvet Puig.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, presidenta. Bueno, en primer lugar, bueno, agradecer su comparecencia, señora Pol.

Mire, en primer lugar, permítame dirigirme a la Mesa de esta comisión para hacerles llegar una petición y es un poco en la misma línea que decía la otra diputada, y es que estaría bien que nos hicieran llegar antes, pues, los informes, pues, para hacer un análisis más exhaustivo, para poder hacer unas preguntas también con más rigor y no solo con lo que se diga en una comparecencia de veinte minutos, que, al fin y al cabo, pues, no te deja hacer muchas más preguntas.

Entonces, sin tener el informe previamente, pues, este tipo de comparecencias carecen de todo sentido, ¿no?

Entonces, dicho esto, pues, ya aviso que vamos a presentar varias preguntas parlamentarias, pues, para fiscalizar el informe una vez lo hayamos leído.

Dicho esto, bueno, nuestra posición sobre esta oficina, sobre la Oficina de Igualdad de Trato y No-Discriminación es evidente, es de sentido común y es obvia, y es que queremos cerrarla cuanto antes y, sobre todo, definitivamente, porque es un chiringuito, ¿no? Y sí, señora Sans, es un chiringuito ideológico, sin actividad sustancial alguna, que despilfarra recursos públicos en lugar de promover acciones que resuelvan los problemas reales de los catalanes y esto es así, por mucho que usted diga.

Por eso pedimos cerrar esta oficina, porque cada euro gastado en burocracia y en este tipo de chiringuitos, pues, es un euro que no llega a los servicios públicos ni tampoco a los catalanes, y sobre todo porque estamos siempre, o sea, estamos en lo mismo de siempre, ¿no? Es decir, más puntos lilas, mucho observatorio, mucha oficina, muchos planes..., ustedes decían que van a haber más planes, mucha más propaganda, pero es que, a la hora de la verdad, nada de nada. De acción, nada de nada.

Entonces, dicho esto y teniendo en cuenta que, bueno, no hemos podido acceder al informe ¿me podrían decir ustedes qué indicadores objetivos y métricas científicas utilizan para evaluar el impacto real de sus acciones y programas para poder realizar este tipo de informes? Y, sobre todo ¿qué resultados concretos pueden demostrar la eficacia y la utilidad de esta oficina?

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, que també se'ns ha informat a la Mesa que la diputada Susanna Segovia no podrà assistir i, en aquest cas, tenim el diputat Andrés García Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Moltes gràcies, presidenta. Agrair la compareixença de la secretària d'Igualtat i de la directora general de Drets Humans, Noa Monràs i Gina Pol, per presentar l'informe, en primer lloc, de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-Discriminació. Crec que és important, crec que és una cosa que s'hauria de fer cada any a partir d'ara, i també penso que és important que es faci una presentació pública de cara a la ciutadania

i que l'informe sí que és cert que coincideixo en què s'hauria de presentar abans per arribar, diguem, amb la lectura de l'informe en profunditat per part dels grups parlamentaris.

De fet, una moció sobre polítiques antiracistes que va plantejar el meu grup parlamentari també va motivar, i en aquest sentit agraïm que s'hagi complert aquesta moció, la presentació d'aquests informes anuals.

En aquest sentit, i de cara al futur, jo crec que hi ha una qüestió de fons, que és que cal dimensionar millor aquesta oficina, cal que tingui més ambició, cal que tingui més comunicació pròpia, cal que tingui més personal, perquè, efectivament, tot i que hi hagi grups parlamentaris que no vulguin tenir en compte que el que suposa la discriminació, per diferents motius, com per exemple el racisme, afecta a la vida diària i quotidiana de moltíssimes persones a Catalunya, i d'alguna manera ens hem dotat conjuntament -i és positiu- d'una llei que ens dota d'una Oficina per a la Igualtat de Tracte i No-Discriminació, s'ha fet molta feina fins a arribar aquí, però crec que és el moment, d'alguna manera, del salt d'escala.

Parlo de salt d'escala perquè és cert que, el 2014, quaranta-un expedients sancionadors, sis procediments restauratius tancats, que s'han derivat en set sancions, tenint en compte, diguem, la greu situació de discriminació, la greu situació de discriminació que ens trobem en múltiples espais a la nostra societat, ja sigui per actuació individual, ja sigui per actuació sistemàtica, per exemple, la que pateixen les dones gitanes cada cop que van a molts centres, diguem, supermercats, grans superfícies, que contínuament estan perseguides, o també la que es pot viure fins i tot dins de la pròpia institució, com ja s'ha plantejat, que hi ha queixes que es deriven.

Llavors, en aquest cas, sí que pensem que cal aquest salt d'escala. Respecte el 2025, també els números... Entenem que són números, entenem que darrere de cada número hi ha una persona que ha patit una situació de discriminació, que l'ha denunciat i que s'hi ha treballat, però, bé, pensem que sí que cal donar-li més pes, més visibilitat i més centralitat.

En aquest sentit, pensem que és bona la proposta de dotar d'un servei d'inspecció propi a l'Oficina, tot i que no # en aquest sentit i en aquesta direcció.

També pensem que és molt important garantir una millor coordinació amb el Mossos d'Esquadra, tant per la recollida de denúncies i el trasllat que es pugui fer a l'oficina, però també en relació amb la informació que puguin recollir Mossos d'Esquadra. Els hi pregunto si estan treballant en línies de poder garantir que la informació que potser s'ha trobat via policial pugui arribar i pugui ser part de la prova que es tingui en compte al procediment sancionador, perquè sabem on s'ha arribat, que potser és una qüestió que s'hauria de millorar, perquè al final del que es tracta és de fer complir la llei, que a l'igual que ningú es plantejaria que alguna persona no ha de ser sancionada si es salta la normativa a nivell de trànsit, crec que és important tenir en compte que si hi ha immobiliàries que el que fan és saltar-se la legalitat de manera sistemàtica han de ser sancionades, no un cop. Celebrem que sigui una primera sanció en aquest sentit...

A mi em sorprèn que hi hagi grups parlamentaris que plantegen llei i ordre segons qui vulnera la llei.

Llavors, en aquest sentit, pensem que ens hem dotat d'una eina fonamental, que és important les preses restauratives, però també els sancionadors, en tant que estem en una situació on sembla que no passa res per saltar-se la llei.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Doncs, ara s'hauria el to de la compareixent, per un màxim de deu minuts, per poder donar resposta a totes les qüestions plantejades.

La secretària d'Igualtats (Georgina Gina Pol Borràs)

Moltes gràcies per totes les consultes i per totes les aportacions. Intentaré no deixar-me el més important que cadascú dels grups ha manifestat.

En primer lloc, començo per ordre, pel PSC i pel Jordi Riba. En aquest cas, estem treballant amb la unitat de justícia que té molta experiència en justícia restaurativa. Tot i que aquí parlem de processos administratius, hem de parlar de processos restauratius.

Farem formació exprés amb gent que té molt bagatge en l'àmbit de la justícia restaurativa perquè ens ajudi també a millorar aquests processos en el marc de

l'Oficina i poder avançar com una figura important dins del gruix de professionals que es dediquen a l'Oficina.

I, d'altra banda, aquí lligo també amb el diputat de Comuns, hem vist que ens cal una figura inspectora, perquè si no hi ha diligències informatives que, per exemple, quan una dona gitana entra en un centre comercial i l'aturen a ella i no a l'amiga simplement per la visibilitat de la seva aparença externa, quan demanem informació en aquest centre comercial o en aquesta botiga, sí que el centre comercial respon, però et quedes moltes vegades allà. "És la teva versió, la meua versió", llavors no pots anar més enllà perquè no tens un cos que acrediti aquesta investigació més profunda d'un cos d'inspecció pròpia i, per tant, pensem que és un camp de creixement important per desenvolupar.

És cert que parlem d'un Departament d'Igualtat i Feminisme que ha nascut en un context de pròrroga pressupostària, per tant, amb unes limitacions econòmiques importants i amb limitacions de capítol 1 també molt importants.

Ens hem trobat amb un Govern que ha entrat justament en tot el procés de funcionariat, canvis de personal que trien un o un altre departament. Consolidar equips és molt complicat en el Govern de la Generalitat de Catalunya, ara en som conscients des de dins, i la gent varia molt, canvien per principis molt diferents, i costa assentar. Però ara tenim un equip molt estable, hi ha cinc persones jurídiques amb una expertesa important a l'Oficina, dues que fan acompanyament psicològic al marge d'un plec de psicologia que ens fa com l'atenció més especialitzada, més de treball individual amb la persona, i després hi ha una persona administrativa que és justament la que ens ha agrupat les dades per poder treballar aquests informes. És una unitat petita, necessita creixement, sí o sí, i ha de créixer amb restauració, ha de créixer amb sensibilització.

Però sí que hi ha una cosa que hem fet amb aquest Govern actual, que és que les direccions vinculades amb l'Oficina i la direcció de Drets Humans estan treballant de manera coordinada amb tots els equips, per tant sensibilització, formació i tot aquest coneixement de l'Oficina combinat amb la macroenquesta, el respecte als drets humans, s'està treballant amb una unitat que té la Noa Monràs d'onze persones. Per tant, sumem esforços per poder avançar, però som una unitat petita.

Quan parlem que la nacionalitat espanyola us sobta, Catalunya és diversa des de fa dècades, per tant hi ha persones racialitzades que fa anys que viuen al nostre país. Per tant, aquesta persona que viu al nostre país racialitzada viu la discriminació en plenitud, per dir-ho malament, i per tant utilitza aquesta eina perquè ja és una persona molt conscienciada, s'ha treballat a si mateixa, sap identificar la vulneració i utilitza l'Oficina.

Per què una persona irregular no utilitza l'oficina? Perquè està compartint habitació en un pis que potser allò no està amb temps i forma, perquè és una persona que té molta por que, depenent quina denúncia tramiti, li vulneri altres situacions de vulnerabilitat que té. Per tant, el pes de les entitats aquí és molt important, perquè fan l'acompanyament, l'anàlisi de la situació. I nosaltres a vegades no cal treballar amb el cas individual, si veiem tota una situació conjunta podem abordar aquest problema de manera col·lectiva.

Com ens coordinem amb l'Oficina de Drets Lingüístics? Doncs, estem en converses amb aquest departament perquè tenim una via oberta per a les denúncies que puguin arribar en matèria de llengua. Sí que és cert que la ciutadania en matèria de llengua utilitza molt entitats com Òmnium o altres eines que no són l'Oficina. Per tant, jo crec que costa té una visió global de l'àmbit de llengua a Catalunya, perquè l'històric ha tendit a utilitzar-se d'una altra manera i el departament també és molt recent. Per tant, jo crec que és un camp d'anàlisi i de creixement de futur.

I si me'n vaig, per exemple, amb la diputada Raquel Sans de com estem fent aquesta prevenció, doncs, hem de seguir fent el que fèieu vosaltres: molt més coneixement de l'oficina, donar confiança a la persona que l'utilitza perquè caminarem al seu costat fins al moment que vulgui i en el moment que no vulgui caminar més, doncs, veurem a veure com ho podem articular. Però hi ha por perquè "no passarà res" i "Què fareu després amb això?" "I si jo ara si denuncio, què passarà amb la meva situació, que també és molt feble per a un altre camí?" Per tant, és complicat i és molt a mida i molt adaptat.

Segueixo amb Comuns. Farem presentació pública d'aquestes dades en una jornada que farem vinculada amb el zero discriminació el dia 3 de març, on abordarem temes vinculats també amb l'eix de discriminació en l'àmbit laboral, però

sí que és cert que tota la informació global de l'Oficina l'emmarcarem. Tan de bo fos un salt d'escala tenir pressupost i desenvolupar encara més aquest tipus de polítiques. Confiem que aquest pressupost ens ha de permetre avançar no només en sanció, perquè aquest és veritat que no és l'objectiu últim de l'Oficina, sinó sensibilitzar, formar i tenir un país realment lliure d'aquestes discriminacions.

I em sap greu, diputada, però el racisme és estructural al nostre país i a Europa i, si ara em disculpa, a nivell mundial. Només cal veure els diaris per veure com el racisme s'està utilitzant com a arma política i vulnera els drets de moltes persones. Per tant, qualsevol document de la Unió Europea, qualsevol document de Nacions Unides parla de racisme estructural i les dades ho validen.

D'altra banda, si continuo amb la diputada del Partit Popular, quan parla de com fem les derivacions, nosaltres en no tenir potestat derivem en aquell organisme i aquell organisme és el que fa el seguiment i el que aborda la situació. Sí que és cert que hem millorat procediments amb Mossos d'Esquadra, amb policies locals, amb consum, amb habitatge. Justament la coordinació amb habitatge i consum va permetre que avancessin els expedients vinculats amb racisme mobiliari.

En aquest cas del racisme mobiliari encara tenim alguns expedients sancionadors iniciats que acabaran culminant en els pròxims mesos i d'altres sí que és cert que han prescrit, perquè en el moment que va succeir els fets, doncs, aquella denúncia no va prosperar amb la velocitat o el tràmit que hauria d'haver tingut en compte. És un camp nou en què primer va anar a Consum, després a Habitatge, finalment ha arribat a nosaltres i ho hem aplicat d'acord amb la Llei 19/2020. Però jo crec que amb aquesta sentència el que volem destacar, o amb aquesta sanció, és que l'Oficina s'encarrega del racisme mobiliari, ha de ser una porta d'entrada per recollir aquestes realitats i poder-hi fer front a polítiques proactives.

I, d'altra banda, en relació a VOX, sé que per VOX aquesta llei hauria de ser de drogada, que aquesta Oficina no hauria d'existir, però això em sap greu, diputada, no és un xiringuito ni és cap invent. Està regulada per una directiva europea, està regulada per una llei espanyola i una llei catalana. Tenim el món local que vol desenvolupar aquesta política, perquè la gent que viu la vulneració té un impacte a la seva vida diària, en la seva salut mental, molt important, i és independent si la

persona és racialitzada o no. La vulneració et pot passar per qualsevol altre eix de discriminació. Una persona amb cadira de rodes es pot trobar no poder entrar a la seva farmàcia per comprar un medicament que li és d'absoluta necessitat, i això ho ha d'abordar l'eix de les discriminacions. Per tant, n'hi ha moltes i de diverses, i vostès a vegades només en pensen en unes i molt concretes.

Els indicadors són numèrics, no són científics, són numèrics. Li aportem dades, dades d'ús de l'Oficina. Veu el personal que té adscrit, el pressupost que té assignat. Per tant, no ens amaguem, som una oficina molt transparent. I, per tant, seguirem treballant amb aquesta línia, demanant a aquesta cambra més diners per fer la política que ens interessa perquè és d'interès públic per a molta ciutadania i, per tant, seguirem fent aquesta feina d'acord amb unes directives internacionals i unes lleis catalanes i espanyoles que marquen el camí.

Si vostès les volen canviar, tenen les eines per fer-ho a través dels òrgans parlamentaris corresponents. Si no tenen la majoria per fer-ho, acceptin la majoria existent.

La presidenta

Gràcies, doncs ara passaríem al torn de... Esperem uns minuts.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

Compareixença de la directora general per a la Promoció i Defensa dels Drets Humans per a presentar l'informe monogràfic sobre la discriminació en l'accés a l'habitatge

357-01053/15

La següent compareixença és de la directora general per a la Promoció i Defensa dels Drets Humans, la senyora Noa Monràs González.

La directora general per a la Promoció i Defensa dels Drets Humans (Noa Monràs González)

Moltes gràcies, presidenta, vicepresidenta, secretària; gràcies, diputats i diputades i a tothom que també ens segueix *online*. Molt bona tarda a tothom.

A nivell personal, per mi segueix essent un honor comparèixer aquí en aquesta comissió i també una gran responsabilitat com a directora general.

Comparec avui per presentar els resultats d'aquest estudi per a la transformació antiracista de l'àmbit de l'habitatge, l'informe final que hem encarregat des de la direcció general i, a més a més, amb l'objectiu d'analitzar amb rigor el fenomen del racisme immobiliari aquí a Catalunya i proposar mesures estructurals per combatre'l.

Permetin començar amb una idea central que l'habitatge no és només un bé econòmic, és la condició d'accés a la resta de drets. Sense habitatge estable no hi ha projecte vital, no hi ha seguretat, no hi ha accés real a l'educació, a la salut, a la feina ni a la participació social. Per això, quan l'accés a l'habitatge està travessat per discriminacions, el que es veu afectat no és només un contracte de lloguer, sinó el sistema de drets en el seu conjunt.

Però abans d'entrar en el contingut de l'informe, voldria posar en valor que aquest estudi dóna compliment a una moció impulsada pel Grup Parlamentari de Comuns. Crec que és important també reconèixer-ho explícitament, perquè quan parlem de racisme i de drets humans estem parlant d'un repte de país i que ha de situar-se per damunt de les sigles.

També volem reconèixer i continuar treballant amb iniciatives, tal i com ha dit la secretària, com les mesures impulsades en el marc de Catalunya lliure de racisme que va realitzar l'anterior Govern, per seguir promovent una mirada transversal i estructural.

Els tres grups compartim la voluntat d'avançar en la lluita contra el racisme i la igualtat de condicions. En aquest sentit, estem treballant en l'acord d'estratègies concretes, com ara el reforç dels *testings* proactius des de l'Oficina, amb la capacitat real d'inspecció i actuació.

En el moment polític actual és imprescindible sumar esforços, coordinar accions i avançar de manera compartida amb tots els grups compromesos amb la igualtat de

tracte i no-discriminació, perquè el combat contra el racisme no pot ser patrimoni d'un sol espai polític, ha de ser un compromís democràtic compartit.

L'informe que avui presentem parteix d'un anàlisi profund del racisme com a sistema de poder, no com una actitud individual aïllada, sinó com una estructura que produeix desigualtats materials i espacials. El racisme immobiliari és una de les expressions més clares d'aquest sistema, perquè cristal·litza en un àmbit especialment sensible: el lloc on vivim.

Els objectius principals de l'informe, el que volíem era dotar a totes les administracions d'un marc antiracista comú per abordar aquesta exclusió residencial, identificar quins límits estructurals del marc normatiu i institucional tenim, a més a més d'analitzar també com opera aquest racisme immobiliari a Catalunya, i sobretot també proposar eixos de transformació estructural en polítiques d'habitatge.

Aquest informe també està reforçat amb testimonis reals, que s'han fet entrevistes a persones que han patit aquest racisme immobiliari en primera persona. Aquí us hem posat alguns exemples.

Un testimoni comenta que: «Tengo una amiga que encontró trabajo en una inmobiliaria y, específicamente, le decían: 'Si ves una persona negra no le des cita'». O una altra, per exemple: «Ara el que fan és fer-te preguntes subtils per identificar si aquella persona a l'altre costat del telèfon és autòctona o no. Preguntar pel teu cognom, preguntar per on són els teus pares, etcètera». O una altra també, relacionat també amb els infants, que deia: «La canalla relaciona els centres educatius i veu que els seus amics negres viuen en pisos sense calefacció o sense ascensor. Creixen amb la idea que ells no poden tenir una casa com nosaltres. És un bucle infinit».

Per tant, en resum, per a les persones perjudicades per aquesta discriminació, el racisme immobiliari és un compendi de traves alimentades per un paquet jurídic amb intermediaris que vulneren sense cap garantia d'empara institucional. Les administracions i el mercat projecten una imatge de neutralitat legal, però per a les persones racialitzades el camí està ple d'obstacles invisibles que les condemnen a l'infrahabitatge, mentre el sistema manté la il·lusió que tot és una qüestió de nòmines i mèrits, negant-los el dret fonamental a la ciutat i a la seguretat de la llar.

També aquest informe avalua i fa seguiment de les diferents normatives que haurien o podrien combatre el racisme immobiliari, com la Llei d'habitatge 18/2007, la Llei 22/2010 del codi de consum, el Codi Penal i la Llei 19/2020, d'igualtat de tracte i no-discriminació. Totes elles tenen també un règim sancionador.

Les dades ens situen ara mateix en aquest estudi davant una realitat incòmoda, però innegable. A Catalunya la taxa de risc de pobresa o exclusió social és inferior al divuit per cent entre les persones amb nacionalitat espanyola, però s'eleva fins a aproximadament al quaranta-cinc per cent en el cas de persones amb nacionalitat estrangera.

Aquesta escletxa no és fruit de l'atzar, respon a una etnoestratificació del mercat laboral, a una precarietat estructural i a un conjunt de barreres invisibles que condicionen les trajectòries vitals.

En aquest context, l'accés a l'habitatge no es produeix en igualtat de condicions. Els estudis de *testing* realitzat a Catalunya han demostrat discriminació sistemàtica pel nom, per l'origen, per la percepció racialitzada de la persona sol·licitant.

Les llars ocupades per persones migrades presenten una probabilitat molt superior de patir exclusió residencial. A més, alguns estudis demostren que hi ha una especial afectació amb la població gitana, africana, magrebina i llatinoamericana.

Aquestes dades no són percepcions subjectives, són evidències empíriques recollides per aquest estudi, per altres estudis acadèmics, informes institucionals i recerques de camp.

A més a més, aquest informe també analitza com opera aquest racisme. Opera a través del mercat laboral, que concentra població racialitzada en sectors precaris e inestables. Opera a través de la intermediació immobiliària, que actua com a filtre i reproduïx prejudicis. Opera també a través d'una aparent neutralitat administrativa que, sense esmentar explícitament l'origen, genera impactes desproporcionats, i opera també a través d'una governança fragmentada que dificulta la responsabilitat clara i la coordinació efectiva.

Aquesta discriminació no és només directa, també és estructural. Les polítiques públiques que es dissenyen sense perspectiva antiracista poden produir desigualtats encara que no tinguin intencionalitat discriminatòria explícita.

Una norma pot ser formalment neutra i tanmateix generar un impacte dispar. Per exemple, l'estudi també ens estudia el racisme, que genera desigualtat en l'accés d'ingressos, inestabilitat laboral, bretxa de riquesa racial, un risc de pobresa molt superior en població estrangera, una alta desigualtat en qualitat residencial i, sobretot, també que les polítiques de barreja social no aborden les causes estructurals.

L'informe també, a més a més, posa sobre la taula una qüestió fonamental que és la manca de dades desagregades sobre origen i racialització que limita la capacitat també diagnòstica que tenim de cara a poder intervenir amb precisió. La invisibilització estadística contribueix a la invisibilització també política.

Ara bé, aquest informe no només ens fa un estudi del racisme immobiliari que hi ha a Catalunya, sinó també que ens posa algunes bones pràctiques identificades que també es podrien implementar aquí a Catalunya, que és un punt d'inflexió. Formula principis per a una transformació antiracista efectiva en l'àmbit de l'habitatge; l'aplicació del principi d'igualtat substantiva, per exemple; revisió de pràctiques administratives; implicació del sector privat i desenvolupament d'índexs de control i sanció efectives; ampliar també els serveis especialitzats en l'atenció a víctimes; també, a més a més, fer campanyes de comunicació on s'impulsi un relat transformador. A més a més, també, formació obligatòria dels actors clau, no només a l'administració pública, sinó també als professionals immobiliaris; també producció d'aquestes dades que encara ens falten per tenir una radiografia real del que està succeint a Catalunya i, sobretot, enfocaments integrals i comunitaris.

Parlant també del primer expedient sancionador que va sortir la setmana passada dilluns, que es va sancionar una immobiliària per racisme immobiliari, aquí es va imposar una sanció de multa de 10.001 euros, qualificada com a greu; a més a més, es va fer una sanció accessòria amb incompatibilitat per poder contractar l'administració pública durant un any i, a més a més, el reconeixement de l'existència de danys i perjudicis.

Ha sigut una sanció on hem pogut fer aquesta sanció gràcies a que hi havia proves al darrere. Hi havia proves per escrit, amb àudios i, a més a més, gràcies també a l'Observatori DESCA, que va fer aquest acompanyament a aquesta persona, perquè el que feien eren *testings*; és a dir, una persona truca a la immobiliària pel mateix pis que la persona afectada, amb cognoms catalans i, llavors, aquí té més oberta, més vies per visitar el pis, per tenir millors condicions, no els demanen tanta documentació i, al contrari, al mateix temps truca a aquesta persona i, per tenir uns cognoms d'un origen diferent, el que els demanen és més trava burocràtica, el pis no està disponible, no el pot venir a visitar i, per tant, això és racisme immobiliari.

En aquest sentit, gràcies a aquestes proves, hem pogut seguir amb aquesta sanció. De fet, ara tenim altres expedients també pendents d'aquest tràmit i, per tant, veurem una mica l'evolució com va.

Però sí que és veritat que, vull ser clara, aquest informe no transforma la realitat per si sola i el que transforma és la voluntat política que tinguem. I des del Govern sí que ho tenim molt clar, que hem d'impulsar polítiques davant d'aquest racisme immobiliari, però davant també del racisme estructural que sí que existeix.

Llavors, voldria dir també que, a través d'aquest informe i de les estratègies de Govern, estem revisant i analitzant la possible implementació de totes aquestes bones pràctiques que ha sortit d'aquest estudi, per tal d'implementar-les de cara a aquest 2026 fins a finalitzar la legislatura.

A més a més, en aquesta mateixa línia, m'agradaria també traslladar-los una mica el que s'està fent des de la direcció general i des del Departament d'Igualtat i Feminisme de tots aquests projectes que tenim en marxa, també relacionats tant amb el racisme immobiliari com amb el racisme en general.

Ara estem impulsant l'elaboració del futur pacte nacional contra els discursos d'odi com una estratègia integral per abordar les situacions de desinformació i estigmatització que alimenten el racisme, inclòs el racisme immobiliari, perquè els prejudicis que es manifesten en un contracte de lloguer sovint s'acaben incubant abans en narratives socials tòxiques de xarxes socials, per exemple.

En elaboració d'aquest futur pacte hem recorregut el territori per totes les vegueries amb sessions on han participat entitats, ajuntaments, agents socials, personal tècnic

i societat civil. Hem recollit més de tres-centes propostes provinents del territori que s'inclouen a les més de cent cinquanta propostes recollides de tots els departaments de la Generalitat de Catalunya.

A més a més, també hem celebrat sessions amb persones expertes de l'àmbit jurídic, de l'àmbit comunicatiu, amb joves, i una sessió també amb el Consell Assessor de Drets Humans. Aquest procés ha volgut ser un procés d'exercici real de governança participativa i actualment, ara mateix, estem sistematitzant aquestes aportacions per convertir-les en compromisos concrets, calendaritzats i mesurables.

El pacte el que no volem és que sigui una declaració d'intencions, sinó que sigui una arquitectura estable de prevenció, resposta i coordinació.

Paral·lelament, tal i com ha explicat la secretària, estem elaborant el futur pla d'igualtat de tracte i no-discriminació, on ja hem constituït aquest grup motor. Hem realitzat dues sessions de treball on hem recollit accions, propostes, objectius estratègics i generals, i el que volem és que aquest pla sigui transversal per tot el Govern, amb indicadors i mecanismes d'avaluació.

En l'àmbit educatiu també estem desenvolupant dues línies fonamentals. La primera de tot és una prova pilot a les escoles de secundària per fer aquesta participació ciutadana i treballar el pla d'igualtat de tracte i no-discriminació a les escoles i, per altra banda, la implementació d'una prova pilot en dotze escoles de primària i dotze de secundària, on estem treballant amb una guia de drets humans on parlem de diversos eixos, tant de LGTBI-fòbia, tant de masclisme, de canvi climàtic, de racisme, de discursos d'odi, de *fake news*, i aquesta experiència està demostrant que el jovent necessita eines per identificar aquesta desinformació, aquests discursos d'odi, el racisme, la LGTBI-fòbia. I el retorn dels centres que estem tenint avui dia és clar: que la guia facilita espais de reflexió crítica dins de les escoles i contribueix a la millora de la convivència.

La prevenció per nosaltres és clau. No podem limitar-nos a reaccionar quan la discriminació ja s'ha produït i, per tant, hem d'actuar abans i avançar-nos.

En aquesta línia, també informar-vos que a finals del 2025 vam signar el primer conveni amb Oberaxe, amb l'Observatori de Racisme i Xenofòbia. Som la primera comunitat autònoma i pionera també a Europa, per ser la primera regió en

monitoritzar discursos d'odi i, en aquest cas, monitoritzarem els discursos d'odi tant en català com en castellà.

Aquesta eina ens permetrà disposar d'una radiografia actual de les narratives que circulen a xarxes socials i poder actuar amb rapidesa.

En un context en què el Govern espanyol també ha obert el debat sobre la possible limitació de l'accés a xarxes socials per menors de setze anys és imprescindible actuar amb dades. Sabem que els discursos d'odi tenen un impacte a la salut mental del jovent i a la construcció de la percepció social de la població migrant. No es tracta de censurar, es tracta de protegir drets i prevenir danys.

A més a més, des de la direcció general també estem treballant de manera transversal amb altres departaments de la Generalitat, com és el cas del Departament d'Esports, que vam aprovar mitjançant acord de Govern una estratègia conjunta per combatre el racisme i els discursos d'odi en l'àmbit esportiu. Aquesta iniciativa reforça el compromís institucional d'intervenir en espais claus de socialització i convivència, incorporant aquesta perspectiva de drets humans en la pràctica esportiva i en la gestió de clubs, federacions i esdeveniments esportius.

En la mateixa línia, també hem incorporat en el nou acord marc de finançament del Departament d'Igualtat i Feminisme una nova fitxa per finançar projectes municipals de lluita contra el racisme i també els discursos d'odi. Això significa recursos concrets per al món local, perquè puguin intervenir en la prevenció, en la sensibilització i sobretot també en l'atenció a víctimes, i també en el racisme immobiliari, perquè el racisme es combat també des del territori, des de la proximitat.

En l'àmbit sectorial, per posar-vos una mica de context, també hem publicat també al web del departament la Guia antiracista en l'àmbit educatiu, que ja està publicada. Actualment ja tenim en fase d'adjudicació d'elaboració d'un protocol antiracista a les universitats catalanes per tenir un protocol estructural i estable en l'àmbit universitari i poder actuar més en situacions racistes.

A més a més, també ja tenim elaborada una guia antiracista en els serveis socials que tenim pendent de maquetar i publicar. I, a més a més, en aquest primer mes de l'any ja hem adjudicat l'elaboració de la futura guia antiracista en l'àmbit immobiliari.

Aquesta última traduirà el diagnòstic d'aquest informe que hem presentat avui en eines operatives per al sector.

A més a més, aquest any també continuarem desplegant, com ha comentat també la secretària, les formacions específiques en drets humans, en igualtat de tracte i amb antiracisme. En el 2025 hem format més de 5.400 persones, i el que volem és seguir incrementant aquest número en el que queda de legislatura, i que la formació arribi a totes les persones que estan en administració pública, també, i privada.

A més a més, aquest any implementarem formació obligatòria en antiracisme per al personal del departament, però, a més a més, també us hem posat aquestes taules, una mica amb totes les formacions que hem anat fent, sobretot d'igualtat de tracte i no-discriminació. Hem arribat a gairebé 3.500 persones. Hem fet microcursos d'igualtat de tracte i no-discriminació. Tenim càpsules Snackson, que són a nivell *online*, que la gent també pot accedir a aquestes càpsules per rebre aquesta formació d'igualtat de tracte i no-discriminació.

En l'àmbit de drets humans també seguim fent el seminari de drets humans, que sempre ho enfoquem en àmbits que ara mateix estan en qüestió: canvi climàtic, discursos d'odi, l'extrema dreta.

També fem cursos d'aprofundiment en àmbits, per exemple, com l'empadronament, que també hem fet sessions a entitats i hem format a més de 1.379 persones.

I en antiracisme, el que volem també és seguir incrementant aquestes formacions antiracistes. Ampliarem aquest any també aquestes formacions. Farem cursos d'aprofundiment en temes d'antiracisme dins del departament i fora d'ell. I, per tant, el que volem és també arribar a més nombre de persones amb aquestes formacions. Creiem, per la nostra part, que la transformació institucional no pot ser només externa, sinó que ha de començar dins de l'administració, i per això aquestes formacions les volem també fer dins de l'administració pública.

Aquí, en la direcció general, doncs, ens hem plantejat també uns reptes de futur, que el que volem és consolidar un model estructural de lluita contra el racisme immobiliari, reforçant la inspecció proactiva en el *testing* i la capacitat també sancionadora efectiva; implementar i desplegar aquest pla d'igualtat de tracte i no discriminació; també millorar en aquesta recollida de dades per tenir aquesta

radiografia actual del que està succeint a Catalunya, tant en el racisme immobiliari com en tots els eixos de discriminació; reforçar aquesta formació obligatòria, no només en el nostre departament, sinó en altres departaments també, com comentaven alguns grups parlamentaris; també impulsar aquest protocol marc antiracista a les universitats, perquè creiem que en el món acadèmic també hem de tenir aquesta mirada transversal i poder lluitar contra atacs racistes que puguin succeir a les universitats; també enfortir el finançament i l'acompanyament al món local, perquè creiem que des de la proximitat es poden fer molts bons projectes i lluitar contra aquest problema estructural que tenim, que és el racisme; també escalar aquesta monitorització de discursos d'odi i consolidar Catalunya com a referent en aquest àmbit, perquè al final som pioners a nivell d'Europa i creiem que podem ser un far perquè altres regions es puguin també acostar a aquestes polítiques que estem duent a terme i, sobretot, garantir que el dret de l'habitatge esdevingui una política d'igualtat real i no només formal.

El que volia també comentar-vos és que el racisme immobiliari no és una qüestió perifèrica, sinó que és un mecanisme central de producció de desigualtat. És a dir, quan una persona és exclosa d'un habitatge per l'origen o pel color de pell, no només es vulnera un dret individual, sinó que es consolida una geografia d'exclusió, es limita la mobilitat social, es reproduïx la pobresa intergeneracional, i nosaltres no volem mirar cap a una altra banda, sinó que hem sancionat pràctiques discriminatòries.

La setmana passada, com us hem comentat, va sortir pública la primera sanció a una immobiliària per racisme immobiliari i creiem que és el primer pas per erradicar aquest problema.

Hem elaborat un diagnòstic rigorós amb aquest informe, però volem seguir també diagnosticant i fent aquests informes per veure una mirada més transversal amb tots els eixos de discriminació.

Estem activant estratègies estructurals i volem continuar avançant en aquest àmbit perquè garantir el dret a l'habitatge en igualtat de condicions no és una opció ideològica, és una obligació democràtica. La igualtat real no és un eslògan i és una política sostinguda, coherent i valenta.

Dit això, quedo a la seva disposició per resoldre qualsevol dubte o qüestió que tingueu.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies per la seva explicació i la seva compareixença. I ara seria el torn dels grups parlamentaris, i té la paraula el diputat Ernesto Carrión Sablich, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Ernesto Carrión Sablich

Moltes gràcies, presidenta. Jo volia començar saludant a la secretària d'Igualtat i Feminisme, a la directora general de Defensa del Drets Humans, i també al director general de l'LGTTBI que ens acompanya i al vostre equip.

També recordar una cosa a alguns grups parlamentaris d'aquest Parlament, que al nostre Parlament de Catalunya és inherent dues coses: la defensa dels drets humans i la defensa de la cultura de pau.

El fet de tenir un marc comú a l'administració pública per entendre i actuar és un clau antiracista contra l'exclusió a l'accés a l'habitatge és d'agrair. És per això que des del Partit Socialistes i Units per Avançar volem agrair la presentació d'aquest informe.

Per tot allò que ens ha comentat, aquest informe monogràfic analitza el funcionament, abast i eixos transformadors de la discriminació en l'accés a l'habitatge de Catalunya.

El racisme immobiliari o discriminació en l'accés a l'habitatge és una pràctica il·legal, crec que en aquest tema estem tots d'acord, però encara molt present, que succeeix quan una persona té dificultats per llogar o comprar un pis no pel seu perfil econòmic real, sinó pel seu origen, color de pell, nom, accent, nacionalitat o religió.

Tot i que afecta principalment persones migrants o d'origen migrant, també pot afectar famílies joves, amb criatures, persones beneficiàries de prestacions socials i persones també d'ètnia gitana.

Els que fan racisme immobiliari poden ser sancionats amb multes elevades, que van de deu mil euros, com heu dit, als quaranta mil euros.

La consellera d'Igualtat i Feminisme, Eva Menor, afirma que no hi ha marge d'interpretació i que es tracta d'un dret constitucional. El principi d'igualtat de tracte no és una opinió política d'uns partits o d'uns altres, forma part d'un principi constitucional del reglament jurídic, i les normes hi són per complir-les.

També com la consellera Eva Menor ha declarat, farem sancions, però també molta sensibilització, perquè cal una transformació estructural de la societat i que no torni a passar aquest tipus de comportaments.

L'Observatori DESCAs calcula que en els últims cinc anys hi ha hagut mig milió de víctimes de racisme immobiliari a Espanya. L'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-Discriminació de la Generalitat ha emès la primera multa, com també s'ha comentat aquí, contra una agència immobiliària de Mataró per un cas de discriminació en l'accés al lloguer per raó d'origen per un import de 10.001 euros. Aquí volia demanar quina és la seva opinió sobre aquesta primera multa?

S'ha parlat també del marc normatiu. Tenim el marc normatiu adequat? Sobretot és molt important el que he escoltat sobre el tema dels exemples de bones pràctiques, que estaria molt bé continuar donant suport als exemples de bones pràctiques.

I, per acabar, de quina manera us podem donar més suport? Hem escoltat algunes coses, però de quina manera des del Parlament de Catalunya us podem donar més suport?

Per tot això, agrair una vegada més la presentació d'aquest informe, i reitero el compromís del nostre grup parlamentari en la defensa dels drets humans i de la cultura de pau.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Junts, i té la paraula la diputada Ennatu Domingo i Soler.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. En primer lloc, des de Junts, agraïm a la senyora Noa Monràs per haver presentat l'Informe monogràfic sobre la discriminació en l'accés a l'habitatge.

Catalunya està sent testimoni d'una crisi d'habitatge sense precedents aquí. Per tant, l'oferta d'habitatge, tant de compra com de lloguer, és insuficient comparat amb la demanda, i en els darrers anys hem vist que aquest desequilibri entre oferta i demanda ha donat via a moltes formes de discriminació i, en concret, ha greujat el racisme i la LGTBI-fòbia, com heu explicat a l'inici d'aquesta sessió.

Però nosaltres, aquest Parlament, el novembre del 2024, crec que va aprovar una moció presentada per Comuns on justament s'instava el Govern a elaborar aquest informe, i nosaltres vam donar suport a aquesta moció perquè creiem que per poder fer polítiques públiques bones i efectives calien més dades per poder entendre millor com el racisme es manifesta en l'àmbit de l'habitatge.

Per tant, nosaltres ens agradaria saber la metodologia d'aquest informe. Heu parlat que està basat en testimonis, però també a l'inici d'aquesta sessió s'ha parlat que s'han fet 1.184 denúncies a l'Oficina de no-discriminació. Ens agradaria saber si coincideixen les dades en el sentit que quantes d'aquestes denúncies corresponen a l'àmbit d'habitatge o si són dades completament separades. Això és simplement per aclarir.

També s'ha esmentat que el racisme o les discriminacions són interseccionals, o sigui que coincideixen moltes vegades amb pobresa o amb qüestions d'identitat i, per tant, a mi m'ha agradat molt que s'esmentés això, perquè la discriminació també passa en persones que tenen alguna discapacitat. Per exemple, l'accés a un habitatge no és garantit per persones amb discapacitat o persones que tenen un habitatge i que no se'ls arregla un ascensor o que no s'adapta l'habitatge a la seva necessitat de mobilitat. Per tant, això també és important posar-ho sobre la taula.

Però sí que volíem saber la metodologia pel fet que aquest informe ha analitzat només el mercat d'habitatge o també ha analitzat l'oferta d'habitatge social, o sigui l'accés al dret de l'habitatge social? I si nosaltres entenem que el racisme és un fet estructural, també crec que és una pregunta que ens hem de fer, perquè ara fa uns mesos vam tenir tota la crisi de la gestió del desallotjament d'unes quatre-centes

persones de Badalona, de l'Institut B9, i moltíssimes d'elles van quedar al carrer. O sigui, a ells no se'ls va garantir el dret a l'habitatge, i aquí jo crec que s'ha de fer una reflexió des de l'administració perquè part de la causa podria ser degut al racisme estructural.

Per tant, no ho sé, crec que cal ser honest i també realista amb les ambicions i els objectius que s'han definit o que s'han posat sobre la taula avui.

També volíem preguntar-li quines mesures s'estan fent per fer conèixer més el dret a poder accedir a aquest habitatge, o sigui el dret que tenen els ciutadans per poder lluitar contra el racisme.

Què passa amb les plataformes que anuncien habitatge? O sigui, hi haurà algun requisit per a aquestes plataformes o formació a propietaris? No heu esmentat res sobre això.

I després, evidentment, l'avantprojecte de la Llei contra l'antiracisme. Aquí tenim la Llei d'igualtat de tracte i no-discriminació. És una llei ambiciosa, pionera però, evidentment, l'hem d'aterrar i hem d'anar a lleis molt més específiques. Les entitats pregunten en quin punt es troba aquest avantprojecte de llei i, per tant, també ens agradaria saber si hi esteu treballant.

I, finalment, el que és més interessant de la feina que s'ha fet des de l'administració sobre l'antiracisme és que s'ha dotat recursos, almenys el 2023-2024, per a aquestes polítiques, però, en canvi, no sabem quants recursos s'adjudiquen a polítiques antiracistes el 2025, el 2026, i costa de creure que tots aquests objectius es puguin complir sense recursos darrere. I, per tant, també ens agradaria saber com estan treballant això.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i té la paraula la diputada Alba Camps i Roca.

Alba Camps i Roca

Gràcies, presidenta, i gràcies, secretària i directora per venir a presentar aquest informe.

En primer lloc, nosaltres, des del nostre grup, donem les gràcies per crear aquest informe, perquè realment el primer que cal fer és visibilitzar i poder quantificar d'alguna manera, que en aquest cas potser és una anàlisi més qualitatiu, però sí que ajuda a visibilitzar aquesta discriminació i, per tant, agraïts que s'hagi pogut fer aquest informe i que seguiu apostant per aquesta visibilització i la difusió.

No només parlem de racisme immobiliari, sinó que també hi ha un racisme que és el bancari, que potser no se n'ha parlat prou i també creiem que és important a l'hora d'accedir a finançaments. Si algú es planteja comprar, no hi accedeixen amb les mateixes condicions i, per tant, també cal posar-ho sobre la taula.

També hi ha d'altres discriminacions entorn al dret a l'habitatge, com persones en situació administrativa irregular a qui se'ls nega el bo social elèctric tot i complir els criteris de renda, o ajuntaments d'arreu del país que es neguen a empadronar persones.

També hi ha famílies que es veuen obligades a connectar-se als subministraments amb condicions de risc, i això no deixa de ser exclusió estructural.

Des d'Esquerra Republicana, a l'anterior Govern, vam impulsar mesures concretes per afrontar aquesta realitat. Les setanta mesures que també ha mencionat, directora, per una Catalunya lliure del racisme, i en termes d'habitatge es va establir que les denúncies en casos de racisme immobiliari es tramitarien com a vulneració de drets fonamentals, no només com a conflictes de consum. Es va preveure una experiència pilot amb agents immobiliaris a les comarques gironines per combatre la discriminació en l'accés a l'habitatge i es va plantejar una campanya de sensibilització adreçada als col·legis professionals i d'APIs.

De fet, m'ha cridat l'atenció l'informe que deia que els mateixos agents immobiliaris molt pocs cops identificaven com a racistes algunes conductes que tu llegint..., posar-ho de manifest, que és important seguir assenyalant aquests actes racistes.

Llavors, a més, el més important, i ara ho comentava la diputada de Junts, vam deixar preparat un avantprojecte de llei contra el racisme que havia de consolidar

aquest marc i que crec que podria arribar a ser una eina indispensable per combatre aquestes dades que avui presenteu.

Per això li pregunto d'aquestes setanta mesures quines s'han iniciat, quines s'estan duent a terme. Què pensa fer el Govern amb l'avantprojecte de llei contra el racisme, que va quedar ja quasi preparat?

I també volia demanar si s'ha tingut en compte les oficines d'habitatge locals o comarcals, perquè a l'hora de poder denunciar aquestes situacions l'administració més propera a la ciutadania són aquests agents locals comarcals. Si d'alguna manera poden col·laborar o els teniu presents a l'hora de poder lluitar contra el racisme immobiliari?

I acabo amb una idea de fons, i és que mentre l'habitatge continuï sent tractat principalment com un actiu de mercat la discriminació serà funcional al sistema, no? Al final, si volem garantir com a dret l'habitatge cal avançar en la desmercantilització, ampliar el parc públic i comunitari, i apostar també per models de cessió d'ús i afrontar també –perquè no?– l'impacte que té la llei d'estrangeria en exclusió residencial.

Res més, gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del Popular de Catalunya, i té la paraula la diputada Belén Pajares Ribas.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora presidenta; gràcies, senyora Monràs per les seves explicacions.

Bé, nosaltres durant el plenari de desembre de 2024 on es va substanciar la moció presentada per Comuns, vam votar en contra de l'elaboració d'aquest informe, perquè dic el mateix que vaig dir aquell dia, el que fa és criminalitzar els propietaris quan la gran majoria són petits propietaris i el que no fa és abordar de manera profunda i rigorosa el problema d'accés a l'habitatge.

El propietari d'un pis, quan posa al mercat de lloguer d'una «vivenda», el que vol és la màxima seguretat econòmica i, per descomptat, i quasi jo penso que ja és la primera prioritat seguretat jurídica.

Miri, les polítiques equivocades de l'Esquerra, que fa molt bé els informes però molt poc sobre l'habitatge, carrega sobre els privats el que és una responsabilitat de l'administració pública, que és construir i buscar solucions a l'habitatge, no tan sols a l'habitatge social, també a l'habitatge assequible.

Totes les mesures que l'Esquerra ha posat en marxa només serveixen per agreujar el problema de la «vivenda», perquè regular sí, però intervenir no. No serveix de res.

L'habitatge és un problema però per tothom i s'ha convertit en una preocupació pel ciutadà al llarg dels últims anys. Facin números i veurà qui ha governat els últims anys.

El que es defineix en aquests informes és una persecució a la propietat privada, al dret a la propietat privada, i m'és igual si aquesta persona té un pis, deu o cent. És que, a més a més, ho torno a repetir, la immensa majoria són petits propietaris, i cap govern és qui per decidir a qui se li lloga o no la seva «vivenda» a un ciutadà, perquè és la seva propietat.

Miri, limiten cada vegada més la propietat privada i limitar la propietat privada va en contra dels principis del lliure mercat, i cada vegada estan més a prop d'altres règims i més lluny de les democràcies liberals. I si l'oferta es redueix i la demanda creix la intervenció del mercat no funciona, i això no té res a veure amb el racisme; té a veure amb la seguretat econòmica i jurídica, que són necessàries perquè el mercat de la «vivenda» funcioni.

Jo penso que potser també podrien preguntar als petits propietaris per què no volen posar un pis a la seva propietat al mercat de lloguer, i així l'informe segurament estaria més complet.

I ja acabo, senyora presidenta, perquè no vull deixar passar el comentari que s'ha fet sobre l'edifici B9 i sobre Badalona, i vull fer un aclariment, pel que respecte a la desocupació d'aquest edifici, perquè el que es va desallotjar és un edifici de propietat municipal que estava ocupat, *okupado con ka*, senyors diputats.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula la diputada Júlia Calvet Puig.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, presidenta. Bueno, en primer lugar, gracias por su comparecencia y sobretodo, bueno, de forma muy breve, aprovecho que está usted hoy aquí, señora Monràs, para anunciar que desde el Grupo Parlamentario de VOX hemos registrado varias solicitudes de comparecencia urgentes para que usted y otros cargos del Departament d'Igualtat i Feminisme den explicaciones sobre las actuaciones que tomará o realizará el *Govern*, y sobretodo también el departament ante la presunta agresión sexual del imán de Ripoll, El Kartit, a una niña de tan solo trece años. Queremos que expliquen por qué a pesar de estos hechos continúan organizando vergonzosas cumbres para agilizar la regularización de ilegales, que no sabemos ni de dónde vienen ni qué vienen a hacer aquí ni qué cultura y costumbres tienen. Y queremos que también expliquen por qué a pesar de estos hechos no cierran nuestras fronteras, no deportan a quienes denigran y agreden a las mujeres, y también porque queremos que expliquen por qué siguen permitiendo que semejantes monstruos entren y estén aquí en nuestra tierra.

Dicho esto, y centrándome en la comparecencia de hoy, pues a ver, no puede evitar producirme cierta expectación que ustedes hoy vengán a presentar un informe sobre la discriminación en la vivienda. O sea, lo digo porque cuando vi el título de la comparecencia pensaba que por fin llegaba un informe donde se pudiera hablar de todos ustedes, dado que la única discriminación que existe es precisamente la que todos ustedes y sus políticas llevan ejerciendo contra los catalanes durante muchísimos y muchísimos años.

Pensaba que de una vez por todas explicarían por qué discriminan a los catalanes que necesitan una vivienda de protección oficial relegándolos a los últimos de la cola; por qué discriminan a los catalanes que necesitan ayudas a la vivienda y se las dan a los inmigrantes que acaban de llegar, y que en muchas ocasiones nada han aportado, y por qué discriminan a los jóvenes catalanes enfrente de los fondos buitres

a tener que pagar un diez por ciento en impuestos como el IVA o el ITP, siendo para los segundos, para los fondos buitres, una propina, y para los jóvenes y las familias catalanas toda una odisea. Pero veo que nada de todo esto.

Entonces, claro, a mí me parece una falta de respeto que este *Govern* se dedique a hacer este tipo de informes cuando los catalanes, por ejemplo, no pueden acceder a una vivienda digna por culpa, precisamente, de sus políticas. Sus políticas aquí, en la Generalitat de Cataluña, como también en el Gobierno de España, que llevan gobernando ocho años. Resulta que a esto sí que ustedes miran para otro lado.

Mire, yo le pido a usted y a todo su *Govern* que hagan menos informes y que tengan más responsabilidad política, y sobre todo que hagan más políticas para los problemas reales de los catalanes, porque la discriminación más cruel hoy es, precisamente, que un joven que trabaja no pueda pagarse un techo en su propia tierra. Y a esto ustedes no les preocupan absoluto.

Y esto no se resuelve con propaganda, ni tampoco con diagnósticos eternos, ni tampoco, desde luego, con ustedes quienes han provocado esta decadencia al frente de todo esto.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula el diputat Andrés García Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. Agrair la compareixença, la presentació d'aquest informe.

I entrant, diguem, al que seria la introducció a l'informe, volia plantejar una qüestió molt clau, que és jo no sé si hi ha grups parlamentaris que pensen que qui va fer la Constitució el 78 eren *absolutos izquierdistes* que ja no saben de quin règim estem o no, perquè es va introduir un article que preveu la igualtat davant la llei i que no podem tenir cap mena de discriminació per raó de naixement, raça, sexe, religió, opinió...

És a dir, que si a vostès no els agrada la llei que van votar –i ho dic pel Grup Parlamentari Popular–, el 2020, que es va aprovar per unanimitat, almenys no aquesta Constitució que vostès tan diuen defensar, però que se n'obliden quan estan parlant de drets fonamentals, els ho volia recordar.

I després, també com un apunt, el que va passar al desallotjament del B9 no només va ser un desallotjament, va ser un tracte deshumanitzant amb tota una sèrie d'actuacions que de manera clara van fomentar la discriminació cap a les persones que vivien en aquesta nau i que eren migrants, i és per això que la Fiscalia ha acceptat la denúncia dels Comuns i està investigant els fets i veurem on acaba aquest procediment. Ho dic perquè potser estaria bé fer aquest repàs de la Constitució i també de punts elementals del sistema penal.

Dit això, és molt important aquest informe, jo crec que és molt important que cal tenir en compte la necessitat de tenir seguretat de no ser discriminat, i en aquest sentit aquest informe posa damunt de la taula amb un plantejament teòric i amb un plantejament qualitatiu quin és el marc normatiu actual davant les discriminacions en l'accés a l'habitatge principalment per racisme immobiliari.

En aquest sentit, sí que considerem que és un primer pas no suficient, perquè crec que necessitem com a país tenir una radiografia més gran de quin és el fenomen, què és el que està passant i fins on arriben aquestes pràctiques que estan molt normalitzades d'exclusió a l'habitatge per motiu de racisme.

Llavors, en aquest sentit recordar que, efectivament, cal treballar amb tècniques de *testing* de cara al futur per poder tenir un informe, per exemple, com el que es va fer a Girona i Salt, per part de SOS Racisme, on es va arribar a la conclusió amb tècniques de *testing* que més del vuitanta per cent de les immobiliàries acceptaven discriminar per motius racistes.

Pensem que –ja ho hem dit abans– era necessari donar el pas que s'ha fet amb el procés sancionador i la primera sanció per part de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació davant una situació de racisme immobiliari. Recordar que l'Ajuntament de Barcelona l'any 2019 va ser, diguem, la primera administració que va incoar interposar una primera sanció per racisme immobiliari a l'Estat i que d'alguna manera

haurien d'anar cap a una normalitat en la que no hi hagués accés discriminatori al mercat de l'habitatge.

Un propietari, efectivament, pot jugar sense cap mena de discriminació en el procés de selecció a qui consideri. El que estem parlant és d'un accés igualitari a aquest mercat de l'habitatge.

I després, ja simplement, sí que plantejar el pilot que es va plantejar amb agències immobiliàries a Girona per l'anterior Govern, si l'estan valorant de poder-ho implementar en el futur, i també preguntes en relació amb la llei contra el racisme, doncs, on estem i quin seria el camí de cara endavant.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. No hi ha presència del Grup Parlamentari de la CUP, que s'ha excusat, perquè a la portaveu li coincideix amb una ponència, i en no haver-hi tampoc representant del Grup Mixt, doncs, ara passàrem al torn de resposta de la compareixent, per un temps màxim de deu minuts.

La directora general per a la Promoció i Defensa dels Drets Humans (Noa Monràs González)

Gràcies, presidenta. Gràcies a tots els grups per les preguntes que heu formulat. Intentaré donar una resposta a totes.

Començaré per ordre, amb el diputat del Grup del PSC, del Partit de Socialistes. Bé, a nivell d'aquesta sanció que hem fet creiem que és molt positiva, perquè per primer cop hem pogut posar proves sobre la taula, saber quin és el procediment, saber també quines traves ens podem trobar en un futur, en futurs expedients censuradors que ens trobem en aquest àmbit.

A nivell del marc normatiu el que estem fent és reforçar la llei 19/2020, que per això no hem iniciat l'avantprojecte de llei d'antiracisme, per tant dono també resposta a la diputada d'Esquerra i de Junts, perquè el que volem fer és reforçar aquesta llei per dotar-la d'eines, que sigui sòlida, i a partir d'aquí, arrel també de l'informe amb Ivàlua, veure quins són els esculls que té aquesta llei per reforçar-los i que no ens passi en alguns casos que no ho puguem sancionar, que no podem iniciar un expedient i, per

tant, creiem essencial primer reforçar aquesta llei i després anar cap a la llei més sectorial, que seria aquesta llei d'antiracisme que es va aportar.

Després, la pregunta al suport que heu de fer des del Parlament, doncs, creiem fermament que també han d'haver-hi uns pressupostos i un finançament, que puguem també dotar a tots els departaments per impulsar totes aquestes polítiques que volem dur a terme. També una unitat de tots els grups per fer front a aquest racisme estructural i creiem que aquest suport ha de ser estable en tota la legislatura.

Donant també resposta a les preguntes de la diputada de Junts, la metodologia emprada és qualitativa, és a dir s'han fet entrevistes a persones que han patit discriminació en l'àmbit de l'habitatge, també s'ha fet recerca d'estudis a nivell també europeu i també mundial en aquest àmbit, també s'han posat sobre la taula dades que veurà en l'informe que us hem passat en aquestes carpetes, i veure també altres bones pràctiques de la resta del món i a nivell europeu també per posar-les aquí a Catalunya, i creiem que ha estat una metodologia que ens ha servit per tenir una petita radiografia, que sí que és veritat que necessitem seguir valorant aquesta problemàtica que tenim a Catalunya i més endavant, doncs, amb tots els projectes que hem comentat com aquesta guia més de bones pràctiques i que també servirà per la ciutadania per fer front a aquest racisme i perquè tinguin tota aquesta informació quan es trobin en situacions de discriminació per part de les immobiliàries.

Amb temes del B9 que han comentat, doncs, ara mateix està a Fiscalia aquest procediment i, per tant, esperarem també una mica la resolució que diu Fiscalia, però no deixen de ser persones en situació de vulnerabilitat, que se'ls ha de donar també eines per seguir vivint en condicions dignes i, per tant, estiguin ocupant o no, al final són persones, i aquestes persones necessiten un dret a l'habitatge, necessiten també viure amb el cent per cent de condicions.

Per altra banda, donant també resposta a la diputada d'Esquerra, amb l'avantprojecte d'antiracisme, que ja li he donat. En tema d'agents locals de coordinació, doncs, degut també aquest informe, la idea és obrir camps també de col·laboració amb aquests agents locals, per tant també de dotar l'Oficina i la direcció general d'altres eines per detectar aquests casos de racisme immobiliari, i també

dotar-los també de més formació i de més capacitat també de poder valorar si hi ha situacions de discriminació o no.

En tema de lleis de mesures antiracistes sí que hem fet una valoració d'aquestes mesures, de les setanta mesures antiracistes. Ara mateix estem valorant també les mesures que van quedar pendents d'iniciar, com per exemple aquesta prova pilot a la comarca de Girona. Sí que volem implementar aquesta prova pilot i, per tant, ara estem valorant una mica quines eines tenim actualment, perquè ara venim de pressupostos prorrogats i, per tant, volem seguir implementant aquestes mesures com bé va fer en el Govern anterior.

En resposta a la diputada del PP, nosaltres a nivell de... sabem que hi ha accés a l'habitatge..., que hi ha una tensió a nivell d'accés a aquest habitatge i per això estem impulsant un parc públic. A més a més, recordar-li que l'accés a l'habitatge i a la no-discriminació és un dret constitucional, vull dir no depèn ni d'esquerres ni de dretes, sinó que és un dret constitucional. Es defineix que hi ha racisme immobiliari en aquest estudi, hi ha racisme immobiliari és estructural i s'ha detectat en casos palesos de persones que han patit aquesta discriminació en primera persona i, per tant, l'accés a l'habitatge ha d'estar garantit per qualsevol persona que visqui a Catalunya.

Donant-li resposta també al diputat de Comuns, sí que és veritat que donar-li les gràcies per l'impuls d'aquesta moció que es va presentar amb el recolzament dels diferents grups. Sí que és veritat que estem totalment d'acord amb tenir aquesta radiografia una mica més al detall. Sí que és veritat que hem començat amb aquest estudi, però no ens quedem aquí; farem aquesta guia, implantarem altres estratègies, que també demanem el recolzament de tots els grups parlamentaris, i aquest *testing* en el futur el que volem és que aquest any 2026 començar amb aquest *testing* a nivell més local, veure com funciona per després poder-ho implementar de cara al 2027 amb aquesta capacitat d'inspecció i capacitat també sancionadora.

Amb l'Ajuntament de Barcelona, que el 2019 va ser pioner en establir aquesta sanció també en racisme immobiliari, sí que és veritat que ara estem en converses també per tal d'establir un circuit estable amb l'OND perquè creiem que té molt bona

experiència i també ens pot dotar d'eines també per detectar aquests casos a la ciutat de Barcelona.

Ara, donant-li resposta a la diputada de VOX amb el tema de l'imam de Ripoll, es va apartar aquesta persona en el moment en què es va saber aquesta agressió. Ara mateix està en l'àmbit penal i, per tant, estarem pendents.

El tema de la regularització, són persones que ja viuen aquí, que estan treballant aquí a Catalunya i, per tant, s'ha de regularitzar aquestes persones perquè puguin tenir una plena capacitat de participació a nivell de ciutadania, a nivell laboral, a nivell d'educació i a nivell de salut. No són persones delinqüents ni venen d'una altra... No, ja són persones que viuen a Catalunya des de fa molt de temps i és una manera de dotar-los d'eines que ara mateix no tenen.

El que em sembla una falta de respecte del que vostè ha dit és tota la desinformació que el seu grup parlamentari diu en seu parlamentària i en aquesta comissió. M'agradaria veure la verificació de totes les dades que diuen quan es refereixen a persones que no són d'aquí. Qui no és d'aquí? Perquè els catalans també venen d'orígens diferents i són catalans. Per tant, em sembla una falta de respecte que en aquesta compareixença es donin dades falses en tot moment.

I l'informe que hem presentat avui és de racisme immobiliari. A nivell d'accés a l'habitatge aquesta no és la compareixença, hauria de ser amb el Departament d'Habitatge i Territori.

Per tant, crec que dono resposta a tothom. Si teniu qualsevol dubte de l'informe, també queda a disposició el *mail* que hem posat aquí a la presentació per qualsevol dubte que pugueu tenir tots els grups parlamentaris i donar resposta.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Doncs, agrair a les compareixents per la seva compareixença i les seves explicacions.

I en no haver-hi més punts d'ahora del dia, donaríem per finalitzada la comissió.

La sessió s'aixeca a les...